Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

20 TÊN ĐÃ DÍNH LÍU TRONG VỤ ĐẢO-CHÁNH HỤT 13-9

NĂM THỨ TƯ * SỐ 606 * GIÁ : 2$ CHỦ NHẬT, THỨ HAI 11,12-10-1964

THỜI LUẬN

THÔNG-TIN BÌNH-LUẬN và KIẾN-THIẾT

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút : NGHIÊM-XUÂN-THIỆN ● TÒA-SOẠN VÀ TRỊ-SỰ : 224, Gia-Long — Saigon Giấy nói : 21.998

TẠM ĐÌNH CHỈ việc tổ-chức bầu-cử các Hội-Đồng nhân-dân

(XEM BÀI TRANG 4)

TUẦN TỚI SẼ RA TOÀ ÁN QUÂN-SỰ

Chánh-phủ Ng-Khánh không công nhận HỘI-ĐỒNG NHÂN DÂN C.Q. MIỀN TRUNG

THỦ-TƯỚNG NG-KHÁNH TUYÊN BỐ :

● « CHỤP MŨ CẦN-LAO, C.S. ĐÃ THÀNH CÁI « MỐT » CẦN PHẢI CHẤM DỨT.

CHÁNH-PHỦ SẴN SÀNG TRỌNG DỤNG NHỮNG PHẦN TỬ CẦN-LAO CHỐNG CỘNG...»

của đặc phái viên SAO BIỂN

Đây có phải là biện pháp mạnh bạo của Chính phủ Nguyễn - Khánh ?

Vụ án 13-9 với thành phần Tòa án Quân đội Vùng III Chiến thuật

SAIGON. — Hồi 14 giờ 30 ngày 9-10, Trung Tướng Nguyễn Khánh đại diện Chính phủ V.N.C.H. đã mở 1 cuộc họp báo quan trọng tại Tổng hành Dinh Bộ Tư lệnh Quân lực V.N.C.H.. Hiện diện trong cuộc họp báo có đông đủ các quan sát viên ngoại quốc, các hãng Thông Đại tá Tấn và đại diện báo chí trong và ngoài nước.

Hồi 14 giờ 35 Trung Tướng Thủ Tướng Nguyễn Khánh có mở một cuộc họp báo tại Bộ Tổng Tư lệnh Q.L.V.N.C.H. để cho Báo chí trong và ngoài nước biết kết quả cuộc điều tra vụ phản loạn 13-9 vừa qua.

(TỪ TRÁI SANG PHẢI) : Trung Tướng Nguyễn-ngọc-Lễ Chánh thẩm Tòa án Quân sự xử vụ 13-9, Trung Tướng Nguyễn Khánh và Bích trách nhiệm quân pháp trong quân đội V.N.C.H..

(ảnh Thanh Hà)

Đúng 14 giờ 45 Trung Tướng Nguyễn Khánh cùng với Thiếu Tướng Nguyễn ngọc Lễ và Đại Tá Bích bước vào phòng họp. Mở đầu, với nét mặt cởi mở, trong những lời nói khá quyết liệt, Trung Tướng Ng. Khánh đã trình bày những quyết định sau cùng của chính phủ do T.T lãnh đạo trước khi từ chức. Vấn đề quan trọng nhất, là việc chỉ định Thiếu tướng Nguyễn ngọc Lễ (vị Tướng lãnh cao niên và kỳ cựu nhất trong hàng các tướng lãnh đang tại chức của QLVN) thành lập Tòa án Quân sự khẩn cấp tại vùng III Chiến thuật để xét xử vụ án lịch sử 13-9. Thành phần công tố viện và phụ thẩm đoàn gồm có :

Thiếu tướng Nguyễn ngọc Lễ : Chánh án.

Đại tá Nguyễn văn Kinh : Chưởng lý.

Thiếu tướng Huỳnh văn Cao, Chuẩn tướng Phạm văn Đồng, Chuẩn tướng Cao hảo Hớn Phụ thẩm đoàn.

Tòa án quân sự khẩn cấp này đã được chính phủ trao trọn quyền hành để xét xử các tướng lãnh, sĩ

xem tiếp (1) trang 4

Đồng Nai

QUI-ĐỊNH NHIỆM-VỤ BẢO-VỆ SANH MẠNG VÀ TÀI-SẢN NHÂN-DÂN

cơ - quan nào có thẩm - quyền XÉT-NHÀ, BẮT BỚ, GIAM GIỮ NGƯỜI

Phái đoàn Phi-luật-tân do ông Quyền Chủ tịch Hạ nghị viện Phi đến thăm ấp Tân sinh Tân niên Tây, quận Châu Thành (Gò Công), một vùng V.C. đã kiểm soát 3 tháng trước, vừa được quân ta tái chiếm.

Phái đoàn đang quan sát cầu Ông Giáo đang được chữa lại, trước do V.C. phá hoại.

Nếu bị xét nhà hay bắt bớ bất hợp pháp, khổ chủ phải làm sao ?

★ Những tổ-chức mệnh danh «bảo-vệ đồng bào» không còn chỗ đứng !

Tòa Đô-Chánh Saigon vừa ra thông cáo lưu ý đồng bào về 3 điểm sau đây :

THỨ NHỨT.— Nhiệm vụ bảo vệ sanh mạng và tài sản của dân chúng là nhiệm vụ của các cơ quan hữu trách của Chánh phủ thuộc Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa và Cảnh sát quốc gia.

Không có một tổ chức hay đoàn thể nào có thể tự cho mình những quyền hành của các cơ quan ấy, hoặc xin được đảm nhận nhiệm vụ bảo vệ nói trên.

THỨ NHÌ.— Quyền xét nhà, bắt bớ và giam giữ người khi cần chỉ là quyền của những cơ quan hữu trách của Chánh phủ.

Những nhân viên thuộc các cơ quan ấy, mỗi khi thi hành nhiệm vụ đều xuất trình thẻ hành sự hay nhiệm vụ lịnh hợp lệ.

THỨ BA.— Trong trường hợp có những người đến xét nhà hay bắt bớ ai mà không chịu xuất trình giấy tờ hoặc xuất trình giấy tờ không hợp phép, xin khổ chủ phải vận dụng mọi phương tiện sẵn có để báo động cho nhân viên hoặc cơ sở Cảnh sát hay Quân đội kế cận nhứt để có biện pháp đối phó kịp thời.

HÔM NAY
NƠI TRANG 5
thanhniên họcsinh

Nha Đặc Trách THƯƠNG VỤ TRỰC THUỘC PHỦ THỦ-TƯỚNG

Trung tướng Thủ tướng vừa ký Nghị định số 1935 TTP/VP ngày 7-10-1964 đặc trực thuộc Phủ Thủ tướng Nha Đặc trách Thương vụ thiết lập do Nghị định số 911/QP ngày 5-5-1964.

Trước đây, Nha đặc trách Thương vụ thuộc Bộ Quốc Phòng.

THIẾU-TƯỚNG CHỦ-TỊCH HẠ-NGHỊ-VIỆN PHI-LUẬT-TÂN TUYÊN-BỐ :

QUÂN-ĐỘI PHI SẴN SÀNG SANG V.N.

nếu có lời yêu cầu của Chánh-phủ V.N.C.H.

ĐỂ GIÚP VIỆT-NAM TIÊU DIỆT DU KÍCH QUÂN CỘNG-SẢN.

● PHÁI ĐOÀN PHI ĐÃ QUAN SÁT ĐỊA-HÌNH VÙNG DU KÍCH C.S. BẰNG TRỰC THĂNG.

● của đ.p.v. THỜI-LUẬN

Suốt 2 ngày 8 và 9-10-64, phái đoàn Hạ Nghị viện Phi luật Tân, dưới sự hướng dẫn của Thiếu tướng Salipada Pendatum, chủ tịch hạ nghị viện Phi, đã đáp phi cơ đến các vùng Đà lạt, Long An Gò Công... để tìm hiểu về tình hình chiến tranh ở Việt Nam

Khi nào cần thiết Phi luật Tân sẽ đem quân sang giúp đỡ V.N.

Trong chuyến đi trên đây, ông quyền chủ Tịch Hạ Nghị viện Phi luật Tân, đã nhấn mạnh rằng hai Dân tộc Phi—Việt cũng là anh em và cùng theo đuổi một mục đích là tiêu diệt Cộng sản và V.N. nhất định dành được thắng lợi cuối cùng. Theo sự cho biết của phái đoàn thì tại Đà lạt, ông quyền chủ tịch còn ngỏ lời khuyên các các sinh viên sĩ quan :

«Những nhà lãnh đạo tương lai của đất nước, hãy nên chăm chỉ học tập để sau này phục vụ tổ quốc, V.N. đang tiền tuyến chống cộng nên chúng ta phải cương quyết chiến đấu để thắng lợi. Sau đó ông quyền Chủ

xem tiếp (2) trang 4

Thế-Vận-Hội Ở ĐÔNG KINH đã KHAI MẠC

Ngày hôm nay (10-10-64) ở Đông Kinh, Thế Vận Hội đã bắt đầu khai mạc.

Chính Nhật Hoàng đã đích thân chủ tọa buổi lễ khai mạc.

Bắc Hàn và Nam Dương rút lui không tham dự.

Sinh-viên SAIGON đặt vấn-đề cùng

H.Đ.N.D.C.Q. HUẾ VÀ CHÁNH-PHỦ

★ Đừng nhân danh cứu quốc để phản quốc !

★ CHÁNH QUYỀN BẤT LỰC THÌ TỪ CHỨC NGAY ĐI, BẰNG KHÔNG PHẢI CÓ CAN ĐẢM NHẬN LẤY TRÁCH NHIỆM

Của NGUYỄN-HỮU-DOÃN
Ban chấp hành H.Đ.C.Đ.SV.

Trung lập ở quận lỵ tỉnh Thừa Thiên, ở thành phố miền Trung ?

Lập Trường làm than bại danh liệt tất cả những thiện chí, những chiến sĩ quốc gia, để cuối cùng chỉ còn ai các ông và các ông ngang nhiên

xem tiếp (0) trang 4

(Tiếp theo)

Khi chúng tôi nói đến tình hình miền trung chúng tôi thất vọng. Hình ảnh thiêng liêng, khói hương nghi ngút của một cuộc Cách Mạng thần thánh tan biến. Miền trung là quê hương chúng tôi, miền trung là anh linh của cuộc chiến. Nhưng những ai đang làm tan nát lực lượng chiến đấu miền trung ?

Chúng tôi không nói nhân viên của HĐNDCQ là Cộng sản. Như thế là chụp mũ. Chúng tôi ghê tởm thái độ chụp mũ. Nhưng chúng tôi phải thành thật nói rằng : Những HĐNDCQ đã làm lợi cho Cộng sản quá nhiều. Họ là cái hình, Cộng sản là cái bóng. Chúng tôi không nói ngược lại. Cộng sản là cái hình họ là cái bóng. Họ tiến một bước Cộng sản tiến một bước. Họ xuống đường Cộng sản có dịp về thành.

Chúng tôi đặt vấn đề trách nhiệm cho ai ?

Trước hết chúng tôi muốn thưa chuyện bác sĩ Lê khắc Quyến và giáo sư Tôn thất Hanh 2 nhân viên của HĐNDCQ và 2 nhân viên của THĐQG.

Lời nói đầu tiên của quí vị trong Thượng hội đồng quốc gia là đòi một cuộc tuyển cử QDĐH. Chúng tôi không hiểu quí vị có dụng ý gì không ? Có thực tâm chống Cộng Sản không ? mà quí vị không nghĩ đến tình thế hiện tại của miền Nam đau khổ gầy ốm này. Quí vị đã nắm vững được tình hình tại địa phương quí vị không ? *Ai gánh lấy trách nhiệm những cuộc biểu tình đòi*

PHẬT-GIÁO phải thanh - trừng các phần - tử quá khích

Ngày hôm qua (9-10-1964) Viện Hóa Đạo yêu cầu các Phật tử trên toàn quốc thanh lọc hàng ngũ để loại trừ những phần tử quá khích hay bất hảo ra khỏi hàng ngũ, bất cứ là thuộc thành phần đảng phái nào.

Trong một bản thông cáo, Thượng tọa Thích tâm Châu nhấn mạnh rằng danh nghĩa Phật giáo không được lợi dụng để làm chính trị. Và các chùa chiền, các viện Phật giáo không được dùng trong những hội họp chánh trị.

xem tiếp (3) trang 4

SAIGÒN

Ông Đỗ-Văn-Rở Tân Tổng Thư-ký TÒA ĐÔ-CHÍNH SAIGON

Trung Tướng Nguyễn-Khánh, Thủ Tướng Chính Phủ vừa ký Sắc Lệnh số 286-TTP ngày 7 tháng 10 năm 1964, cử ông Đỗ-Văn-Rở giữ chức vụ Tổng Thư Ký Tòa Đô Chính Saigon.

Ô. Đỗ văn Rở, Đốc phủ sứ, trước đây là phụ tá Tổng giám đốc Tổng Nha Cải huấn trực thuộc Bộ Nội vụ.

Chức vụ Tổng thư ký của Tòa Đô chính vừa mới được Chính phủ thiết lập do Sắc lệnh số 283 TTP ngày 5-10.64 để phụ tá Đô trưởng liên lạc với các Bộ, đôn đốc, kiểm soát điều hòa hoạt động của tất cả các cơ quan thuộc Tòa Đô chính và nghiên cứu các vấn đề đặc biệt do Đô trưởng giao phó.

NGOẠI TRƯỞNG HOA-KỲ TUYÊN - BỐ :

« Không có sự thay đổi trong chính-sách của Hoa-Kỳ tại Việt - Nam

HOA THỊNH ĐỐN (AFP).— Hôm vừa qua Ngoại Trưởng Hoa Kỳ Dean Rusk trong một cuộc họp báo đã cực lực cải chính những tin đồn nói rằng Hoa Kỳ dường như đang trù tính một sự thay đổi quan trọng trong chính sách của Hoa Kỳ tại Việt Nam sau cuộc bầu cử Tổng thống vào tháng 11 này.

Về việc này, Ngoại trưởng Dean Rusk đã xác nhận lại những lời cam kết cương quyết của Hoa kỳ đối với nền an ninh của Việt Nam Cộng hòa, và của miền Đông Nam Á nói chung. Sở dĩ vấn đề Việt Nam Cộng hòa đã đặt thành vấn đề chiến tranh hay hòa bình, chính là do việc Trung cộng và Bắc Việt xen vào. Ông Dean Rusk nói rằng vấn đề quan trọng đến nỗi không có một vị Tổng thống Hoa kỳ nào có thể đổi

xem tiếp (5) trang 4

XÃ LUẬN

Lời kêu gọi của 1 nhóm trí-thức

Theo một tin đăng trong tờ báo Anh ngữ xuất bản ở Saigon, The Saigon Post, một nhóm trí thức hơn 200 người đã lên tiếng kêu gọi chính phủ thực hiện ba điểm sau đây :

1.— Ngăn cản những chánh trị gia lợi dụng trường học làm bàn đạp để mưu cầu địa vị.

2.— Trả Quân Đội về nhiệm vụ bảo vệ đất nước, chống xâm lăng và bảo đảm an ninh cho dân chúng.

3.— Giữ thái độ hoàn toàn độc lập đối với các Tôn Giáo và phải hoàn toàn vô tư trong mọi vấn đề có liên quan đến các Tôn Giáo.

Trong mấy tháng trời nay, chính phủ đã tỏ ra không làm nổi nhiệm vụ của mình : giữ gìn trật tự và bảo đảm an ninh cho dân chúng.

Nhiều vụ bạo động đã xảy ra, làm cho khá nhiều người bị chết oan.

Và gần đây nhiều đoàn thể mệnh danh là «Cứu Quốc» đã đứng lên thay thế chánh phủ để bắt người, đánh người, giam người trái phép, và có khi lại thủ tiêu người nữa.

Có chỗ những phần tử quá khích lại mượn danh nghĩa tôn giáo để làm những việc tương tự.

Ngoài ra, lại còn có một số « chính khách » lợi dụng danh nghĩa sinh viên và học sinh để lập những « Ủy ban Cách mạng », cướp chánh quyền, dưới con mắt hiền từ, nếu không phải là đồng lõa, của những lực lượng an ninh nữa.

Và một điều nguy hiểm hơn, là một phong trào chia rẽ tôn giáo đã được gây nên và nuôi dưỡng, để cho nhiều đệ tử trong hai Tôn Giáo lớn nhất ở Việt Nam là Phật Giáo và Thiên Chúa Giáo, đã hình như quên hẳn lời dạy của Đức Thế Tôn và của Chúa Cứu Thế, mà mỗi bên tổ chức võ trang, nói là để tự vệ, nhưng biết đâu chẳng có thể tái diễn những cuộc xung đột như đã xảy ra.

Trước sự nhu nhược hay dụng ý của nhà cầm quyền, tình thế đã trở nên gần như hỗn loạn.

Người dân lương thiện, đương phải nơm nớp lo âu, vì có thể rằng bất cứ lúc nào cũng có người chụp mũ cho mình là Cộng Sản, là Cần Lao, là Trung Lập, để bắt bớ, đánh đập, giam cầm, nhất là ở các tỉnh miền Trung.

Tình trạng này đã do những người, hoặc vì có nhiều tham vọng bất chính hoặc, vì những kẻ muốn « đục nước thả câu » xúi dục, phỉnh phờ, nên đã khéo lợi dụng những thanh niên, những sinh viên, học sinh và nguy hiểm hơn nữa, đã khéo lợi dụng Tôn Giáo để thu nhặt những quyền lợi cho cá nhân hay cho đoàn thể mình mà không kể gì đến quyền lợi của Quốc gia và của Dân chúng.

Và cũng vì tình trạng nguy kịch này, mà chúng ta mới thấy có lời kêu gọi trên kia.

Nhiều người viện lý rằng, đã là người dân thì ai cũng có quyền làm chính trị, như vậy học sinh, sinh viên, tu sĩ, quân nhân, đều có quyền và có bổn phận làm chính trị.

Không ai có thể chối cãi điều này, khi chánh trị có nghĩa duy nhất của nó là phụng sự quyền lợi của Quốc gia dân tộc, góp phần vào việc an dân, trị nước.

Và chúng ta chỉ có thể bảo vệ quyền lợi của Quốc Gia Dân Tộc, khi chúng ta gìn giữ an ninh, trật tự, và hoạt động trong Kỷ Luật, trong Luật Pháp.

Không một đoàn thể nào có quyền cho mình là ở trên Quốc gia Dân tộc, cả, dù đoàn thể ấy, như đoàn thể Lời kêu gọi chẳng hạn, có thể tự coi mình là gồm có 100 phần 100 dân Việt Nam.

N.X.T.

ĐẶC-BIỆT của THỜI LUẬN

Ba tháng lộn xộn ở Brésil (Ba-Tây)

Bài của David Rousset
TRUNG-TÔN dịch

I.— Hết thời kỳ bất hợp pháp mà pháp-luật đã công nhận

Ngày 27-6-64, khi tôi từ giã Rio de Janeiro (thủ đô Brésil), làn sóng chống trí thức, rất mạnh vào những ngày đầu tháng tư, đã rút lui ở trên khắp lãnh thổ. Sự thật, tất cả đã thay đổi vào ngày 15-6.

Ngày 15 tháng 6 sẽ còn nổi tiếng mãi mãi trên sử sách của xứ Brésil. Thật là một ngày kỳ lạ vừa hên lại vừa xui, là ngày của khúc nghẹo lớn và cũng là ngày chia rẽ mới. Thời kỳ lớn lao về những quyết định của Chính Phủ, thời kỳ lạ lùng sự bất hợp pháp mà pháp luật đã công nhận phải chấm rứt vào ngày ấy, và sự thật nó đã chấm rứt vào ngày đã định trước. Suốt hai tháng rưỡi trời quyền hành đã được trao cho những ủy ban điều tra để xử một cách tuyệt đối nhưng cũng không kém phần độc đoán tất cả các việc chính trị.

Những quyền hành này phát sinh do cuộc đảo chánh và được hợp pháp cũng vì cuộc đảo chánh này. Những Ủy-Ban được triệu đến, thẩm vấn bắt người, giam cầm, xử án không mảy may bị bó buộc vì những luật pháp của quốc gia. Các ủy ban này được quyền thẩm vấn các vụ kiện cao khởi tố những vụ thối nát, những vụ phá, hoại và xử án. Bản án thường là truất công quyền, theo nguyên tắc, sẽ kéo theo sự mất chức vụ trong cơ quan Chính phủ, nhưng nếu là các giáo sư tư thục, mất chỗ dạy học.

Những ủy ban như thế quốc gia nào cũng có. Các ủy ban này được, đặt dưới quyền một Hội Đồng Quốc Gia.

Nhật báo thỉnh thoảng có đăng danh sách những nhân vật bị truất công quyền. Tuy nhiên, ở khắp các nơi, như tôi đã quan sát được, người ta ngày ngày lo sợ, chờ đợi bản danh sách lớn, nó sẽ chấm dứt thời kỳ đặc biệt này vào ngày 15 tháng 6. Tổng thống Castello Braco bị nhiều áp lực buộc ông kéo dài thời kỳ đặc biệt này, đến tháng 10 năm nay. Tổng thống đã từ chối, và bản danh sách mà bao người mong chờ đã được công bố vào ngày 15-6. Sự thật nó chỉ là một bản danh sách nhỏ, đến ngày hôm ấy. Thống chế Castello Branco và các quân nhân xung quanh ông (nhóm anh tuấn của Trường-cao-Đẳng Chiến tranh mà người Brésil gọi là trường Sorbonne) đã phải lựa chọn, trong những kiến nghị đang

xem tiếp (9) trang 4

CHI HỘI PHẬT TỬ V. N. HẢI NGOẠI

Chi bộ Cao-Miên kính gởi Thủ tướng Chánh phủ V. N. C. H.

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính gởi Trung tướng Thủ tướng Việt Nam Cộng Hòa.

Thưa Thủ tướng,

Nhân danh toàn thể Việt kiều Phật tử tại Cao Miên, chúng tôi kính gởi đến Trung tướng Thủ tướng lời cảm tạ chân thành của chúng tôi. Chúng tôi vô cùng hân hoan, sau khi được biết rõ thiện chí xây dựng của Trung tướng Thủ tướng qua những sự kiện mà Trung tướng Thủ tướng vừa thi hành ;

xem tiếp (..) trang 4

TÔI LÀ ĐẢNG VIÊN đảng Cần-Lao Việt-Nam

Ký-yếu của HÀ-ĐỨC-MINH

(TIẾP THEO)

II.—KỲ BỘ : Đại biểu Ban Chấp Hành (BCH) các tỉnh trong một phần hợp lại để bầu Ban Chấp Hành Kỳ Bộ.

— Ban Chấp hành Kỳ Bộ cử ban Thường vụ Kỳ bộ gồm có

Bí thư, Phó Bí thư, Thủ quỹ, Ủy viên thường trực (2), Ủy viên kiểm soát (2).

III.— KHU BỘ : Đại biểu các BCH tỉnh trong một khu họp bầu ra BCH liên tỉnh gọi là BCH khu bộ (thành phần BTV cũng như thành phần Ban thường vụ Kỳ Bộ)

IV.— TỈNH BỘ : Toàn thể các đại biểu các chi bộ trong một tỉnh hoặc trong một thành phố họp Đại hội Tỉnh hoặc thành để bầu ra BCH tỉnh (BTV tỉnh thành phần cũng chỉ có một số ủy viên như Khu bộ)

V. QUẬN BỘ : Đại biểu BCH xã bộ, phường bộ, họp đại hội bầu ra BCH Quận hay huyện bộ.

(BTV Quận bộ và huyện bộ cũng có một số ủy viên như tỉnh bộ, chỉ cần tùy theo yêu cầu công tác đảng mà bầu ra 7 hoặc 9 người).

VI. Xã bộ, phường bộ : Đại biểu Chi bộ bầu ra BCH xã hay phường bộ Ban thường vụ Xã hay phường bộ chỉ có : (tất cả 3 người)

1 Bí thư
1 Phó Bí thư
1 Thủ quỹ

VII. CHI BỘ : Toàn thể các đảng viên trong chi bộ họp lại bầu ra BCH chi bộ mà thành phần BTV cũng như xã bộ.

xem tiếp (4) trang 4

OAI DANH THỦ TƯỚNG

Trong lúc nước nhà đang cơn nghiêng-ngửa, dầu chưa học chánh-trị một ngày nào, đồng bào ta cũng thích nghe Thủ-tướng nói chuyện... chánh trị, để xem có cách chi trị được « bịnh » của quốc-gia.

Quá sành tâm-lý quần chúng như vậy nên mỗi khi Thủ-tướng tuyên bố, nhứt là tuyên bố với báo chí ngoại quốc, thì báo chí nước nhà nhứt định phải « chộp » đăng lên trang nhứt, để độc giả xem cho... đã đời !

Thế mà vừa qua, báo ta hí hố hai vố... nói láo chuyện. Vì hai cuộc phỏng vấn của báo chí ngoại quốc, không phải Thủ-tướng tuyên bố mà chính là ông cựu Đặc-trách báo chí Phủ Thủ tướng... nói !

Và Thủ-tướng chẳng hay biết gì cả. Thế là thế nào ?

Một là « oai danh » Thủ-tướng quá lớn nên báo ta đăng đại tên ngài, mặc dầu Thủ-tướng không... ký tên. Nhưng cuộc phỏng vấn thì làm sao ký tên !

Hai là Thủ-tướng là người có ngang, hơi « bề thế », nên người ta mới núp sau lưng ngài để tuyên bố... đại, có bề gì thì Thủ-tướng lãnh đủ !

Người ta đã dám lấy cái mũ Thủ-tướng đội chơi, thì tại sao người ta không dám... tặng Thủ-tướng chiếc mũ « Cần-lao », như Thủ-tướng đã nói ?

Bây giờ, trong nước mình, mũ Cần-lao và C.S. dư nhiều quá, họ buộc dân và nhà báo chán chánh đội không hết, mới trao... cho Thủ-tướng !

Để « oai danh » Thủ-tướng thêm... lẫy lừng, vì ai « được » đội mũ Cần-lao, thì thiên hạ nhao-nhao lên hò hét om sòm

KỶ-VĨNH

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (Quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

ĐỌC BÁO GIÙM CÁC BẠN

MƯỜI HAI GIỜ KÉM HAI

(TIẾP THEO)

Hỏa long múa lượn

Xế chiều, đám đông hàng 40 ngàn người cắm trại rải rác trong kho quân nhu, người xe đạp, kẻ xe tay, tay xách nách mang quần áo, đồ nghề kềnh càng, cả bệnh nhân cũng được tải từ nhà thương tới.

Chiều ngày đó, người ta đếm được 237 lần rung đất, buổi tối thêm 92 lần nữa, nhưng không ai tỏ ra lo lắng lắm, vì ai cũng thừa biết rằng sức mạnh động đất càng về sau càng giảm lần. Đám đông sửa soạn cắm trại, yên lặng chịu số phận màn trời chiếu đất, vừa sửa soạn bữa ăn chiều, vừa chuyện trò than thở.

Đến khu Yasuda, bầu không khí cũng tương tự như bên này. Gia đình Yasuda, một gia đình giàu có nổi tiếng nước Nhật, đã mở rộng cửa đón đoàn người tỵ nạn. Lẫn trong đám người tỵ nạn có cả gia đình bác sĩ Eki-hi-Ikeguchi một vợ với 3 con. Quá 4 giờ chiều bà Ikeguchi mở nắm cơm cho các con ăn. Thấy người chung quanh đói lả, vị Bác sĩ ấy bèn phân phát bớt cho họ.

Bất thần, một tiếng nổ kinh hồn. Không gian đen như mực. Cậu con bác sĩ mới 5 tuổi, sắp cắn vào nắm cơm, vội vàng ngừng lại, há hốc mồm kinh hoàng, ngó lên trời. Cậu chợt thấy con quái vật tatsumaki « một hỏa long khổng lồ đang múa lượn ». Chiều hôm ấy, hiện tượng này xảy ra đến hàng 50 lần, một vài cây lốc từ đất bốc lên, vài « vòi rồng » (trombe) khác từ trời xập xuống. Phần nhiều những « hỏa long » này không để cho ai thoát chết, để hòng tả lại hình dáng nó cho mọi người biết, trừ bác sĩ Ikeguchi còn sống sót, hiện tượng này đã in sâu vào tâm khảm nhà lương y.

Bắt nguồn từ đám mây trắng, trông sẽ hiểu từ, « vòi rồng » đầu tiên, giống như một cây khói khổng lồ, cao như một tòa nhà chọc trời, rộng bằng một sân túc cầu, quay cuồng với tốc độ 240 cây số giờ, theo chiều ngược với kim đồng hồ, di chuyển dọc theo tả ngạn sông Sumida, với một sức hút mãnh liệt, đến nỗi những tàu bè, thuyền lớn thuyền nhỏ bị cuốn lên cao khỏi mặt nước hàng ba bốn thước.

Trên đường tiến, mới được nửa đoạn đường, « vòi rồng » quét sạch trường Bách nghệ Đông kinh, Biển lửa sôi sục, gió nóng điên loạn, ngoạm từng đống lửa, rạc qua sông, ném vào vườn nhà ông Yasuda.

Bác sĩ Ikeguchi kêu thét lên để báo nguy cho vợ con, nhưng chẳng ai nghe thấy gì vì lửa gào thét dữ dội quá. Những ngọn lửa vĩ đại, bắt đầu nuốt chửng mấy hàng cây bên đường. Ông vác cậu trai cả lên vai, một tay ôm con gái út nhỏ, vợ ông cõng đứa con trai út chạy theo chồng. Họ cố gắng chạy ngược gió đi tìm nơi trú ẩn.

Nhà ông Yasuda, có chiếc cổng lớn kiến trúc theo lối cổ, dài như một dãy hành lang cong vút, có thể chắn gió được. Rất nhiều người kể cả gia đình Bác sĩ, kéo nhau vào ẩn náu, nào họ có biết đâu nơi đây, tai họa sẽ đến với họ. Ngay lúc đó, lửa vượt qua sông, lửa tràn vào vườn nhà Yasuda, chờ « vòi rồng » thổi tới là chiếc cổng dài biến thành lò sát sinh thui người thực sự. Mọi người đành bó tay, vội vã quì xuống cầu nguyện, gào thét rên la ! Gió dịu dần, cảnh tượng yên lặng chết tróc, bao trùm khắp nơi. Bác sĩ Ikeguchi nhỏm dậy, thấy quanh mình, không một ai sống sót.

Gió âm ấm nổi lên, ông vội vã đặt xác vợ con lại bên nhau, cố gắng rút tàn lực, lo cho gia đình được yên giấc ngàn thu. Ông thấy nằm sát đất, dễ thở hơn, ông vội bò lê ra ngoài, gió thổi ông bật lại, ông cố gắng trườn lên, tới một gốc cây, kiệt lực, ông chúi mặt xuống đất, gục vào rễ cây, một cơn gió nóng bỏng choáng láy ông.

Tay ông bị phỏng buốt tận xương tóc tai bị cháy xém. Nhưng may thay quần áo không sao cả, đau quá, ông ngất lịm đi.

Từ vườn Yasuda, « vòi rồng » tiến về kho quân nhu, còn gây thêm bao thảm cảnh. Một góc trại chứa vật liệu xây cất như gỗ, đá, tôn bị thổi bật tung mái, vật liệu bay phất phới đầy trời. Cột điện đổ làm gẫy chân người, xe đạp bay vắt lên ngọn cây, mấy cô gái lăn lông lốc như trái banh hàng trăm người tung lên trời, rồi rớt xuống như ném một mớ rơm.

Ngoài sức lửa và gió táp lại còn thêm một mối nguy vô hình, nơi nào « vòi rồng » xoáy qua, lửa đốt hết dưỡng khí, người nào thoát chết cháy lại bị chết ngạt, nằm ngổn ngang hàng đống.

Cuối cùng « Hỏa long » ngừng múa, đoàn người cứu trợ như đang đứng trước sân khấu tấn thảm kịch, như mê man trong cơn ác mộng, họ kinh hãi nhìn hàng mẫu đất đầy kín xác người chỉ còn vài trăm người, kể cả bác sĩ Ikeguchi là sống sót. Còn hơn bốn chục ngàn bỏ ra người thiên cổ.

(Còn nữa)

PHIẾU TỬ - VI

Bạn cắt đủ 20 phiếu này gởi về tòa soạn Thời Luận số 224 Đường GiaLong — Saigon. Sẽ tặng cho bạn 1 lá số Tử vi do chiêm tinh gia Huỳnh Liên, phụ trách. Cần biên rõ ngày, giờ, năm, tháng sinh. Gởi kèm theo 1 phong bì có cò thơ, để gởi lá số cho bạn

---

TIN CẦN BIẾT

TỪ ĐẦU NĂM ĐẾN NAY

các cơ quan lao động đã kiểm soát 10.007 xí nghiệp thương mại và 403 đồn điền

SAIGON (VTX).— Từ đầu năm đến cuối tháng 9 vừa qua, cơ quan lao động trong toàn quốc đã kiểm soát 10.007 xí nghiệp thương mại và 403 đồn điền. Ban kiểm soát xí nghiệp Sở Lao động Đô thành và tỉnh Gia định đã được tăng cường hoạt động mạnh mẽ nhất.

Công tác kiểm soát xí nghiệp kỹ nghệ, thương mại cũng như đồn điền đã được đặt vào hàng công tác trọng yếu và được thực hiện mạnh mẽ. Các ban kiểm soát xí nghiệp tại các cơ quan lao động đã được tăng cường nhân số để hướng dẫn giới chủ nhân thi hành đúng đắn luật lao động, tránh những thiếu sót hoặc lãng quên thiệt thòi tới quyền lợi công nhân, cũng như giải quyết kịp thời những khiếu nại của công nhân.

Nhiều cuộc tranh chấp đáng lẽ đã xảy ra giữa chủ nhân và công nhân, nhưng nhờ các kiểm soát viên lao động đến viếng xí nghiệp giải thích cho chủ nhân và công nhân, nên cuộc tranh chấp được giải quyết ngay trong nội bộ.

Ngoài ra, một Thanh tra đoàn Lao Động cũng đã được thành lập để kiểm soát các cơ quan lao động địa phương và giúp đỡ các cơ quan này giải quyết các khó khăn, đồng thời quan sát tình hình lao động, tìm hiểu tình trạng xí nghiệp và nhân công tại địa phương phúc trình thượng cấp để tùy nghi bổ túc bằng mọi giải pháp thích nghi.

Các đại diện nhà sản xuất hay cung cấp ngoại quốc phải thi hành trách vụ của họ trước ngày 16-10-64

Bộ Kinh tế nhắc các đại diện của các nhà sản xuất hay cung cấp ngoại quốc nên thi hành ngay những thể lệ hành nghề gồm có những khoản chính yếu sau đây :

— Nộp bảng giá hàng đầy đủ của những nhà sản xuất hoặc cung cấp ngoại quốc do mình đại diện.

— Nộp mẫu hàng hoặc catalologue, notice, prospectus...

— Báo cho Bộ Kinh tế biết kịp thời những sự thay đổi giá.

— Cấp hóa đơn hợp lệ cho các nhà nhập cảng.

Bộ Kinh Tế cũng cho biết rằng nếu qua ngày 15-10-64, các đại diện nào chưa thi hành đúng những trách vụ trên thì Bộ Kinh Tế sẽ không chấp nhận hóa đơn cấp phát, chưa kể đến việc có thể miễn cứu xét hồ sơ xin hành nghề hoặc điều chỉnh tình trạng hành nghề.

Bãi bỏ tòa Tổng Lãnh sự Việt Nam tại Djakarta

Ngày 1.10.64 vừa qua, để điều chỉnh, Thủ tướng Chánh Phủ đã ký Sắc lệnh số 289—NG bãi bỏ Tòa Tổng Lãnh sự Việt Nam tại Djakarta (Indonesia).

Ông Đỗ Trọng Chu, Tổng Lãnh sự Việt Nam tại Djakarta, được chấm dứt nhiệm vụ kể từ ngày 18-8-1964.

Phái đoàn kinh tế Việt Nam viếng Anh Quốc về nước

Bác sĩ Nguyễn duy Xuyên Tổng ủy viên Hợp Tác Xã và Nông Tín cùng bốn nhân vật kinh tế khác sẽ đến phi cảng Tân Sơn Nhứt vào hồi 11.40 giờ sáng ngày mai, mồng 9 tháng 10 dl.

Phái đoàn đã lưu lại 2 tuần lễ tại Anh quốc, theo lời mời của Chánh Phủ Anh, để nghiên cứu các phương diện kỹ nghệ và thương mãi Anh.

Những nhân viên khác của phái đoàn là : Ông Nguyễn Hoàng Cương, Tổng giám đốc thương vụ, Bộ Kinh tế, ông Trần cu Uông, Phủ phó Thủ tướng Đặc trách kinh tế tài chánh; ông Trương khắc Trí, Chủ tịch Phòng thương mãi Saigon; và ông Huỳnh ngọc Mỹ phó chủ tịch Tổng Công đoàn công kỹ nghệ Việt Nam.

TÌM VIỆC

SINH VIÊN nghèo, người Trung đứng đắn có Tú Tài ban B. nhận kèm Toán Lý Hóa từ đệ IV trở xuống. Xin biên thư cho Toàn 16/74 Nguyễn thiện Thuật — Saigon.

NAM SINH : Dược khoa, cựu học sinh Chasseloup, lãnh dạy tư gia từ 11e đến 3e và từ đệ thất đến đệ tứ.

Thư cho Lê Hoàng 453/13 Phan đình Phùng.

NAM SINH Viên Khoa học. Có kinh nghiệm. Nhận kèm tư gia từ đệ tứ trở xuống. Xin liên lạc với.
Nguyễn văn Tiết. 490/70 Lý thái Tổ Saigon.

NỮ SINH có bằng Cambridge Lower Certificate, muốn kèm Anh văn tại tư gia. Xin thư cho T. 251 Tôn thất Thuyết. Vĩnh hội.

MỘT NHÓM SINH VIÊN.— nhận dạy Toán Lý Hóa, trình độ Trung học đệ nhứt cấp (BEPC) cho chương trình Việt và Pháp.
Địa chỉ : Ông Lộc, 114 Chi lăng Gia định.

SINH VIÊN MPC có bằng Tú Tài II ban B, đứng đắn, muốn kèm từng nhóm hay tại tư gia từ Đệ Tứ trở xuống về môn Toán Lý Hóa. Thư cho Nguyễn minh Châu 357/9 Tùng thiện Vương Chợ lớn.

CỰU NỮ SINH Đệ Nhất B Gia Long, có Tú Tài I Toán, giáo sinh Ban Sư Phạm 2 năm, có kinh nghiệm kèm trẻ em tại tư gia từ Đệ Tứ trở xuống hay hợp tác với một trường tư thục hoặc nhận làm bất cứ việc gì hợp với khả năng vào buổi chiều hoặc tối. Xin biên thư về cho cô Thảo 181/61 Lê văn Duyệt (Saigon).

NỖI LÒNG biết tỏ cùng ai?

do Đặng-thị-THANH-PHƯƠNG phụ-trách

Một lần nếm mùi phụ bạc

(THƯ HỎI CỦA CẬU TH.M. — CHỢ LỚN)

Trước hết em xin được giới thiệu với chị, em là một thanh niên 25 tuổi mồ côi, vốn người Việt gốc Hoa.

Ra đời sớm lại thiếu tình thương cho nên đã từ lâu em vẫn ao ước gặp một người thật lòng yêu thương với người ấy, em sẽ hết lòng đền đáp lại và không còn ước vọng gì cao xa nữa.

Chính vì chỗ hết sức thành thật của em mà ngày nay em phải mang mối hận lòng. Chuyện xảy ra như thế này do lời giới thiệu của một người bạn, em và X. quen nhau. X là một thiếu nữ nghèo, mồ côi cha, mẹ già làm lũ lầm ăn X. còn đi học nhưng tối về phải đi kèm trẻ để lấy thêm tiền giúp vào quỹ gia đình. Lúc quen nhau X. 19 tuổi.

Thấy X ngoan ngoãn và nhất là hợp tính nết em nên lâu dần hai chúng em yêu nhau. Để cho nàng đỡ vất vả, em bảo nàng đừng đi dạy đêm, ở nhà dùng thì giờ đó học thêm và phần em, em sẽ giúp nàng số tiền hàng tháng đó.

Nghe em đề nghị, X rõ và mừng rỡ lắm. Nàng liền dắt em về nhà giới thiệu với mẹ nàng và em được mẹ nàng ân cần săn sóc. Phần em, từ bé đến giờ không cha mẹ, em thật lòng coi mẹ X. như mẹ em ; chính vì sự kiện đó mà em đã tự coi mình là chàng rể trong gia đình của X. Được ít lâu, X. thi đậu, chẳng nói chị cũng rõ em mừng vô kể.

Vì mấy năm đi làm, dành dụm khéo nên em đã có dư trong tay một số bạc khá lớn, em đã tính với số vốn ấy sau này em sẽ dùng vào việc lập gia đình với X khi X thi đậu, ngày nay thấy X. công thành, danh toại em đã nghĩ đến chuyện ấy. Nhưng, ý định chưa kịp thực hiện thì thình lình mẹ X. lâm bịnh nặng phải vào nhà thương giải phẫu. Để chữa cơn bịnh ngặt nghèo ấy phải có một số tiền X. đến khóc với em và nói nàng nghèo lắm, tìm đâu ra tiền để cứu mẹ.

Yêu X, lại được X. hứa sẽ lấy khi thi đậu, hơn nữa em cũng đã coi mẹ X như mẹ em cho nên khi thấy X thổ lộ nỗi niềm như thế, em không ngần ngại lấy cả số tiền dành dụm bấy nay đưa cho X. Em còn phải vay thêm cả chục ngàn nữa để phụ vào mới đủ. Tuy mắc nợ nhưng em nghĩ miễn sao X đừng phụ em là đủ, còn thì em sẽ đi làm trả góp món nợ đó.

Kết quả, mẹ X lành bịnh.

Lòng em đang hy vọng tràn trề thì đột nhiên có tin X. sắp lấy chồng. Em đến hỏi quả đúng sự thật ! Em ngất xỉu ! Em quên không kể chị rõ từ lúc mẹ nàng bình phục, X. đã thay đổi nhiều với em, nhưng em không thể nào tin nàng sẽ phụ bạc em.

Thế mà bây giờ, sự thật đã rành rành !

Chồng X. có tiền và lớn tuổi hơn em. Chán cho tình đời, em đã quyên sinh mà không chết !

Giờ đây em buồn chán lắm, đời đối em thật chỉ là con số không. Nhưng ngày 23-9, vừa rồi đọc mục «NLBTCA» do chị phụ trách, em đã xúc động trước tình cảnh của cô Ng.T.K. Chị ơi, đồng cảnh ngộ, em bây giờ chỉ hướng về người con gái tên K ấy. Nhờ chị giải quyết hộ chuyện chúng em và K liệu có đáp lời em chăng ?

TRẢ LỜI.— Với câu chuyện tình của X. chị biết em rất buồn, song chị khuyên em nên sớm quên, ấy mới là biết sống và cao thượng.

Ở đời mua một kinh nghiệm gì cũng rất tốn phương chi ở đây lại là kinh nghiệm trong đường tình ? Tốt hơn em nên coi như bài học ấy phải trả cao giá mà thôi.

Còn người con gái đó, quả thật, cô nàng không xứng đáng với em. Nàng có một vẻ đẹp mỹ miều của người thiếu nữ nhưng nấp sau cái đẹp thể chất ấy, tâm hồn cô nàng chỉ đáng giá con số không coi tiền hơn tình, tham vàng phụ nghĩa ! Xoàng xĩnh quá ! Đó là chưa kể ở đời, giao nhân nên hái quả ấy. Nàng còn trẻ, đời còn dài, lừa dối một người hết lòng yêu mình, liệu mai sau trọn đời nàng có tránh khỏi vấp váp không ?

Đành rằng chúng ta không mong điều ấy song cũng nên coi đó là cái gương để ai kia đi sau không nên phụ bạc người yêu một cách trắng trợn đến thế.

Đã từng lăn lóc nhiều với đời, chị tin rằng em đang đi dần vào quên lãng. Và quên như thế, tỏ ra em rất cao thượng và biết sống. Đã có một quan niệm sống như em, từ nay em nên vui và tin tưởng vào tương lai mới phải.

Về cô Ng.T.K trong lá thư tâm sự đăng ngày 23.9.64 chị sẵn sàng đăng những giòng em nắm nghĩ về T.K trên đây và rất ao ước T.K sẽ đọc chuyện em.

Ở đời trong cái rủi thường có cái may, biết đâu từ giờ phút này những sự may mắn đang không chuyển hướng về em ?

Mến chúc em sớm toại nguyện và luôn luôn tỏ ra can đảm nhé !

THANH PHƯƠNG

Đời ngày tiếp các bạn trẻ. Mỗi tuần vào ngày Thứ Ba và Thứ Sáu, buổi sáng tại tòa soạn báo Thời-Luận.

SOI GƯƠNG KIM CỔ

BIẾT DỪNG ĐÚNG LÚC

★ ANH NHÀN

● *Tri túc bất nhục, tri chỉ bất đãi.*
● *Biết đủ không bị nhục, biết dừng khỏi nguy*

Phạm Lãi, Văn Chủng, hai người tôi đại công thần của nước Việt. Kẻ giỏi về trí, mưu ; người giỏi về thao lược, đưa nước Việt từ hàng chư hầu lên bảng bá. Vua Việt là Câu Tiễn trước bị vua Ngô Phù Sai đánh thảm bại, phải đem thân làm tù binh ở Ngô cùng với Phạm Lãi. Chúa tôi nước Việt sống cuộc đời tôi đòi, khổ lụy, ngày đêm lo việc chăn ngựa đuổi dê, phục dịch suốt ngày, không ngoài cái ý mua chuộc lòng thương hại của Ngô Phù Sai để được trở về cố quốc.

Sau cùng, Câu tiễn phải cố nén sự nhục nhã nếm phẩn của Phù sai để đoán bệnh tình xiết hung, nhờ thế Phù sai thương tình tha cho về nước.

Về đến nước Việt rồi, Câu Tiễn nuôi chí phục thù, nên chẳng quản sự khó nhọc, nằm gai nếm mật, chịu muôn đời cay đắng. Quả nhiên, Câu Tiễn trả được hận thù, chiếm được nước Ngô, bức tử Phù Sai, lên hàng Bá trong chư hầu.

Sau ngày chiến thắng, Câu Tiễn mới thiết tiệc khoản đãi các quan. Trong lúc yến ẩm, mọi người đều vui cười, duy chỉ có Câu Tiễn lộ vẻ không vui, Phạm Lãi tinh mắt trông thấy, mới than thầm rằng :

— Trông mặt Chúa công đã lộ vẻ buồn rầu, ắt trong phòng có ý nghi ngờ bầy tôi rồi, nếu ta không lo liệu cao bay xa chạy trước, ắt không khỏi mang họa.

Ngày hôm sau, Phạm Lãi vào tâu với Câu Tiễn :

— Ngày xưa người ta thường nói: Hễ chúa bị nhục, thì tôi phải liều chết. Ngày trước, Chúa công bị nhục ở Cối Kê, sở dĩ hạ thần không chết là vì muốn có ngày chiến thắng hôm nay. Ngày nay, nước Ngô đã bị diệt, nhục kia đã rửa, vậy hạ thần xin được lui về để dưỡng tấm thân già trong những ngày tàn.

Câu Tiễn hết sức cầm giữ, nhưng không được. Đêm đó, Phạm Lãi một người một chiếc thuyền nhỏ vượt bể sang nước Tề, rồi sau mới cho người lén về nước gia quyến. Ở nước Tề, Phạm Lãi đổi tên là *Chi Di Tử Bì*, cùng con khổ thân cày sâu cuốc bẫm, không bao lâu trở nên giàu có. Vua nước Tề nghe tiếng ông hiền, cho rước về phong làm tể tướng. Nhưng không bao lâu, Phạm Lãi trả chức, đem gia đình qua ở đất *Đào*, chuyên việc buôn bán, giàu có bạc vạn, người ta thường gọi là *Đào Chu Công*.

Lúc ra đi Phạm Lãi có để lại cho Văn Chủng một bức thư, đại ý khuyên Văn Chủng nên treo ấn từ quan để khỏi mang họa về sau vì cái tướng của Câu Tiễn thuộc tướng người có tâm địa : « *Giảo thỏ tử, tẩu cẩu phanh; cao điểu tận, lương cung tàng; địch quốc phá, mưu thần vong* » (: Thỏ bắt được rồi, chó săn đem giết; chim chết, cung kia đem bẻ đi, diệt nước thù rồi, công thần phải mạng vong)

Rất tiếc Văn Chủng không chịu nghe, lại còn chê Phạm Lãi hẹp hòi.

Quả nhiên, về sau, Văn Chủng bị Câu Tiễn giết thật, lúc bấy giờ mới tự tỉnh giấc mộng mà than rằng : *Rất tiếc trước kia không nghe lời Phạm Lãi, nên ngày nay mới chết dưới tay của Câu Tiễn !»*

★

Bí quyết thành công ở đời là ở chỗ hợp thời hay không, tới lui đúng lúc, chỗ đáng đến thì đến, chỗ đáng lui thì lui, nếu mãi mê cố bám ngôi vị sao khỏi có ngày mang họa ?

Tâm lý con người, lúc đau khổ muốn người chia xẻ, đến lúc vinh hiển, chẳng muốn ai chung hưởng, đó là theo cái lối : « *động chìm bè nó động có quên nơm* » vậy Văn Chủng sở dĩ mang họa là tại không thấu hiểu câu : « *Dũng lược ác cả chủ thì khốn thành, Công lớn trùm cả thiên hạ thì mất thưởng*, » và thiệt thà tin vào sự báo đền ân nghĩa của Câu Tiễn.

Đọc trang 4 : NHIỀU TIN QUANTRỌNG

TỬ VI hằng ngày

● Chiêm Tinh gia HUỲNH-LIÊN
632, Phan-Thanh-Giản — SAIGON

Chúa Nhựt thứ Hai 11-12-10-64 — Ngày 6-7-9 Â. L.

[illegible]

NAM MẠNG		NỮ MẠNG
Tuổi 17 và 29 công danh [illegible]	TÝ	Tuổi 27 và 29 [illegible]
Tuổi 28 [illegible]	SỬU	Tuổi 28 [illegible]
Tuổi 27 [illegible]	DẦN	Tuổi 27 [illegible]
Tuổi 26 [illegible]	MẸO	Tuổi 26 [illegible]
Tuổi 25 [illegible]	THÌN	Tuổi 25 [illegible]
Tuổi 24 [illegible]	TỴ	Tuổi 24 [illegible]
Tuổi 23 [illegible]	NGỌ	Tuổi 23 [illegible]
Tuổi 22 [illegible]	MÙI	Tuổi 22 [illegible]
Tuổi 21 [illegible]	THÂN	Tuổi 21 [illegible]
Tuổi 20 [illegible]	DẬU	Tuổi 20 [illegible]
Tuổi 19 [illegible]	TUẤT	Tuổi 19 [illegible]
Tuổi 18 [illegible]	HỢI	Tuổi 18 [illegible]

Bản dịch ANH NGỮ ĐỌC CHẬM

ĐAI PHÁT THANH SAIGON HỆ HỐNG B 41 THƯỚC VÀ 491 THƯỚC, 21G.30—22G00

« DICTATION FROM VIETNAM » FOR TRANSMISSION ON MONDAY 11nd, Oct. 1964.

ITEM Nº I :

Seven members of an eight-member surgical team from Australia have arrived in Saigon. The eighth member will arrive in a few weeks' time.

The team has been sent to Viet Nam under Australia's special aid program and will staff a new surgical block at the An Giang Provincial Hospital.

The team consists of two surgeons, an anesthetist, a medical registrar, a radiographer, two operating room nurses and one ward nurse. All come from the Royal Melbourne Hospital in Victoria.

They were welcomed at Tan Son Nhut Airport by the Australian Ambassador, members of the Australian Embassy and representatives of the Vietnamese government. The team will spend approximately ten days in Saigon before setting out for Long Xuyen, the capital of An Giang. During this orientation period the members will be briefed on the provincial hospital system, the rural health program, surgical team experience and other matters. They will also inspect a number of hospitals in Saigon.

ITEM Nº II :

The Labor Ministry's Health Inspection Office, which is in charge of health and sanitary conditions in industrial and business firms, is now conducting research on occupational diseases caused by radioactive substances employed in the manufacture of certain kinds of kerosene lamps.

The research is being carried out at hospitals and x-ray equipped clinics. A special committee headed by the Director of the National Cancer Research Center has been appointed to supervise the program.

The Health Inspection Office is simultaneously studying the harmful effects of chemicals used in certain industries. Many industrial illnesses have occurred of late as a result of misuse of these substances.

In the first eight months of the year, the Office had some 5.000 workers given free X-rays at the Anti-TB Association and the Hong Bang Hospital.

The Office recently submitted to the Ministry three drafts on legislation concerning industrial health, sanitation and accidents.

ANH NGỮ ĐỌC CHẬM

Bản dịch Tin đọc chậm — Thứ Hai 12-10-64

KHOẢN .I

Bảy nhân viên của một đoàn giải phẫu có 8 người từ Úc tới, đã đến Saigon. Nhân viên thứ tám sẽ tới trong khoảng thời gian là vài tuần lễ (in a few weeks' time).

Đoàn này (ê-kíp này) đã được gởi tới Việt Nam dưới Chương trình Viện trợ đặc biệt của Úc Đại Lợi và sẽ cung cấp người điều khiển (will staff) một phòng giải phẫu mới (block : một khối, một khu nhà ; surgical : thuộc về giải phẫu) ở nhà thương tỉnh Kiến Giang.

Đoàn gồm có 2 nhà giải phẫu (surgeons), một nhà chuyên môn thuốc mê (anesthetist), một người ghi chép về y học (registrar : người ghi chép), một nhà chuyên môn chiếu điện (a radiographer), hai cán bộ y tế trong phòng giải phẫu, và một cán bộ y tế phòng bệnh (ward : một khu phòng trong nhà thương. Nurse : cán bộ điều dưỡng, Y tá). Tất cả đều từ nhà thương Hoàng Gia Melbourne, ở Victoria, tới.

Họ được đón rước ở Phi trường Tân Sơn Nhứt bởi Đại Sứ Úc, nhiều nhân viên tòa Sứ Quán Úc và nhiều Đại Biểu của Chánh Phủ Việt Nam. Đoàn sẽ qua (will spend) vào khoảng tám ngày ở Saigon, trước khi khởi hành đi Long Xuyên (setting out for : khởi hành tới), thủ đô của An Giang. Trong giai đoạn hướng dẫn này (this orientation period) những nhân viên sẽ trình bày sơ lược (will be briefed) về hệ thống nhà thương của các tỉnh nhỏ, chương trình Y tế nông thôn, kinh nghiệm của đoàn giải phẫu cùng nhiều vấn đề khác (other matters). Họ cũng sẽ đi thanh tra một số nhà thương ở Saigon.

KHOẢN II.

Nha thanh tra Y tế của Bộ Lao động, nha này phụ trách (is in charge of) về điều kiện Y tế và Vệ sinh trong các hãng kỹ nghệ và doanh nghiệp, hiện đang hướng dẫn sự sưu tầm (is conducting reserach on) về những bệnh nghề nghiệp (occupational diseaes) gây nên bởi những chất phóng xạ (radioactive substances) dùng trong việc chế tạo những thứ đèn dầu lửa (kerosene dầu lửa để thắp đèn).

Sự sưu tầm được thực hiện (carried out) ở nhà thương và trong những dưỡng đường (clinics) được trang bị (equipped) với những quang tuyến X. Một ủy ban đặc biệt hướng dẫn bởi ông Giám đốc Trung tâm Nghiên cứu quốc gia về bệnh ung thư đã được bổ nhiệm (appointed) để kiểm soát (supervise) chương trình.

Nha Thanh tra Y tế đồng thời (simultaneously) đương nghiên cứu những hậu quả tai hại (harmful effects) của những chất hóa học (chemicals) dùng trong những Kỹ nghệ nào đó (certain industries)

Nhiều bệnh (illnesses) trong kỹ nghệ đã xảy ra (have occurred) gần đây (of late ; gần đây, mới đây) như là hậu quả (as a result) của sự dùng sai (misuse) những chất này.

Trong tháng 8 đầu tiên của năm nay, Nha đã sai người chiếu quang tuyến X cho 5.800 người mà không lấy tiền (free) ở Hội Bài Lao (at the Anti-TB Association : ở Hội trừ lao, TB là chữ Tuberculosis, viết tắt, và có nghĩa là bệnh Ho Lao) và ở nhà thương Hồng Bàng.

Mới đây Nha đã trình để được xét (submitted) lên Bộ ba bản thảo (three drafts) về pháp chế có liên can đến Y tế trong Kỹ nghệ. Vệ sinh và tai nạn.

HEPACHAUT

VIỆN BÀO-CHẾ HADZER

Ruột áo là ARTICHAUT
Ruột chất GAN BÒ TƯƠI
SINH-TỐ B12
SINH-TỐ B1
SINH-TỐ B2
SINH-TỐ B6
SINH-TỐ PP
SINH-TỐ D2

YẾU GAN, NÓNG GAN
GẦY ỐM, MẤT NGỦ
MỤN Ở MẶT
NGỨA MỀ ĐAY
THIẾU MÁU
LAO-LỰC, TÁO BÓN
DƯỠNG THAI
MỎI MỆT

Thuốc Bổ Máu bồi bổ cơ thể
NGŨ TẠNG TINH Lê vọn Linh

Trị : Các bịnh thiếu máu, suy nhược mệt mỏi, biếng ăn, ngủ, lao tâm, lao lực, gầy yếu, đau mỏi. Phụ nữ kinh kỳ không đúng, khí huyết kém suy.

Các chứng Ho — Ho khan, ho có đàm, ho phong, rang tức ngực, ho lâu ngày, ho gà, ho suyễn, ho cảm... [illegible]

PHẾ TẠNG BỬU Lê vọn Linh

Có để bán ở các tiệm thuốc Bắc. — TỔNG PHÁT HÀNH : Số 532 Đồng Khánh. Cholon (K.N số 609.607. Ngày 18-12-63

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
THỜI LUẬN

Đau lưng, dài đêm, tim yếu, mất ngủ, hồi hộp, mộng mị, ông già hoặc thanh niên bạc nhược, ốm yếu... uống THUỐC BỔ

BÁ LINH CƠ HOÀN 555
(Nhớ ba số 555)
Nhà thuốc VẠN HOÀ ĐƯỜNG
Số 203 đường Lương Nhữ Học — CHOLON
QUÁCH PHÁT (Có bán khắp tiệm Bắc)
K.N. số 620 B.Y.T. ngày 12-8-63

Bá Đã Sơn Quân Tán số 1
VÕ-VĂN-VÂN trị bịnh Tử Cung và Bạch-đái-Hạ
(K.N. số 145 — 16-5-63 — Hỏi các tiệm thuốc Hoa-Việt)
PHƯƠNG THUỐC GIA TRUYỀN !
ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT
● Cho cô gái 14 tuổi mới thấy kinh.
● Cho Bà, Cô ốm, huyết nóng, tim yếu.
● Cho Bà, Cô, mập, nhiều đàm, bế tắc kinh lộ
Song liệu Điều kinh Bạch đái số 7
VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-HÀNG
201-211, Nguyễn-thái-Học Saigon. (Các tiệm thuốc Hoa-Việt đều có bán loại 2 thuốc : Tế mật và đẹp khỏe). K.N. số 434, ngày 25-9-1963

DIÊN-THỌ-TỐ
ÔNG-TIÊN
THUỐC BỔ THẬN AN THẦN
ĐIỀU HÒA KHÍ HUYẾT
THÍCH HỢP CHO NGƯỜI :
Lớn tuổi, hay đau mới mạnh, sức ốm yếu ăn không biết ngon, ngủ không an giấc
CẦN CHO NGƯỜI :
CƠ THỂ SUY NHƯỢC
Hỏi các tiệm thuốc Hoa-Việt
Saigon 128, Lê - thánh - Tôn
NHÀ THUỐC ÔNG-TIÊN P.L. CHOLON
K.N. 520 B.Y.T. — 20-11-1963

THUỐC BẠN NÔNG CẦN TRẺ EM

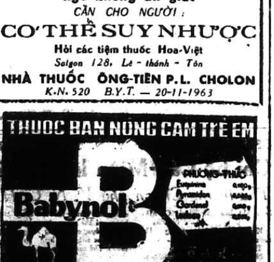

Tầy của chúng tôi

Hồi ký của THANH

Kỷ niệm một chiều mưa ngày Tổng đình-công 21-9-64

Bất ngờ hôm nay tôi gặp lại Hoàng. Tôi gặp Hoàng trong ngày biểu tình tổng đình công của L-H-Đ-T thuộc T.L.Đ.L.C.V.N. để đòi hỏi quyền sống và quyền tự do nghiệp đoàn. [illegible]

[illegible]

HẾT

Cùng bạn đọc !

THỜI-LUẬN, có mục giải đáp Y học do bác sĩ HUỲNH LONG, phụ trách.

Các bạn cần hỏi điều chi về Y học, xin biên thơ về tòa soạn, sẽ được giải đáp đầy đủ.

T. L.

PHỤ TRANG THANH NIÊN HỌC-SINH

Phụ-trách : NGỌC-ANH và NGỌC-HOÀI-PHƯƠNG

TIẾNG NÓI THANH NIÊN

NHẬN ĐỊNH về chiêu bài dân tộc

Bài của LÝ-HÒA

Hiện tại ở miền Nam đang chết mòn này, mọi lời nói đều trái nghịch với việc làm. Nói đoàn kết là chia rẽ, nói xây dựng là phá đổ. Nói yêu thương là ghen ghét. Ý nghĩa trên đây về bi quan, nhưng nhìn vào thực trạng, không phải là nó không có cái lý của nó.

Bỏ đi thời 1945, Nhật với chiêu bài là một bạn Đồng Minh da vàng của Việt Nam (giúp đỡ Việt Nam chống Pháp) bành trướng chính sách Đại Đông Á để bóc lột dân tộc Việt Nam. Bỏ đi thời Pháp thuộc. Những năm kháng chiến, Pháp thực dân lớn tiếng đề nghị trợ giúp dân tộc Việt Nam mà lần hồi các lãnh tụ quốc gia, bị các lãnh tụ Cộng sản giết chết và kết quả là nước Việt Nam bị chia đôi.

Chúng ta chỉ đề-cập đến người Việt-Nam, các chính trị gia V.N, nhân danh dân tộc mà bóp chết dân tộc.

Ngô đình Diệm với chiêu bài vì sự thịnh vượng của đất nước, vì sự sống còn của dân tộc trong công cuộc chống lại ý thức hệ Cộng Sản, đã thiết lập một chế độ gia đình trị tàn bạo, dã man, tổ chức một đảng Cần Lao mà hiện tại sự tàn hại của nó không thua gì Cộng Sản (kẻ thù số một của dân tộc).

Các tay Cần Lao xung quanh Thủ Tướng Nguyễn-Khánh cũng đã nhân danh dân tộc mà tạo nên bản Hiến Chương 16-8, kéo dài tình trạng băng hoại của xứ sở.

Rồi cũng nói rằng vì đất nước, vì sự sống còn của dân tộc mà cuộc đảo chánh 13-9 thành hình và chết yểu.

Tuy nhiên, thảm trạng của đất nước chúng ta không phải chỉ dừng lại ở đó.

Hiện tại người ta đang tiếp tục nhân danh dân tộc để chửi mắng nhau, vì lòng ghen ghét, vì sự oán thù, và vì... muốn độc quyền làm chính trị.

Khổ thêm cho đất Mẹ Việt Nam là thế hệ trẻ — mầm non của dân tộc — cũng đang lao vào vết xe trên.

Các đại diện Sinh viên hiện tại cũng đang muốn độc quyền ăn nói hành động.

Thế rồi họ chụp mũ nhau, dành công nhau, xâu xé nhau để dành nhau..., làm chính trị. Họ cho rằng vì dân tộc, vì quốc gia, họ có quyền làm việc ấy.

Ôi ! Không ai chịu nghĩ rằng hành động như vậy là đưa cả tập đoàn mình và đối phương cùng xuống bùn nhơ, cùng xuống vũng tội lỗi.

Lỗi lầm của họ nếu mình họ chịu hậu quả thì không nói làm gì — Vì mọi kẻ tội lỗi đáng bị guồng máy lịch sử nghiền nát—đằng này sự tranh dành của họ đang làm chết mòn dân tộc.

Nói thế có nghĩa là nhân danh dân tộc họ đang xâu xé dân tộc để chỉ quyết dành lấy lợi quyền, danh vọng cho riêng bản thân.

Ôi đau xót thay cho đất mẹ Việt Nam.

BẢN TIN ĐỌC CHẬM
Anh Ngữ và bài dịch
Ở TRANG 2 MỖI NGÀY

NGÀN NĂM BIA MIỆNG

LỐ QUÁ

Gần đây thấy nhiều Ngài tuyên bố :
Những yêu cầu, nghe lố quá ta.
Làm như nước Việt-Nam nhà,
Xưa nay như thể quốc-gia riêng mình,

Nên nhớ cuộc điêu linh, hiện tại,
Để gì đâu trang trải, chơn chu,
Chỉ vì dân chí, còn ngu,
Một lầm, hai lỡ, gây thù cùng nhau.

Nơi chiến trận, một màu tang tóc.
Chốn phúc-đường, lóc, nhóc, nạn nhân.
Cửa nhà, nay đã sạch tan.
Màn giời, chiếu đất, biết làm sao đây ???

Không vội vã, ra tay kiến thiết,
Còn đang tâm, gây riết cắm thù,
Thiệt thòi, chẳng chút đền bù,
Nạn nhân, nào biết nương nhờ vào đâu ?

Ngoài giặc Cộng, thi nhau trà trộn,
Khắp nhân dân dâm đốn dần ra,
Tưởng như việc nước, việc nhà,
Xưa nay vẫn cứ như là trò chơi.

Rồi tính chuyện lai rai phá, quấy,
Đợi tới khi, đậu dẫy chán phè,
Lăm le, rờ thói, nhà nghề,
Thăm đem chủ nghĩa, Mác-Lê, xen vào.

Phật rồi cũng đi vào cõi diệt,
Chúa có ngày cũng bắt con chiên
Đến khi quỷ đỏ, cầm quyền,
Đừng hòng « truyền đạo » cho tên vô thần.

ANH HỐT RÁC

Mưa tiền tuyến

của ĐYNH THẢO THƯƠNG

Chiều nay mưa như thác đổ gió rít từng hồi qua các cành cây kẽ lá, một vùng bầu trời u ám mây đen, mưa càng lúc càng to, nước đã ngập mắt cá chân, từ từ di chuyển từ trên cao xuống các suối hay vùng đất thấp. Một cơn gió thổi mạnh như cấu xé da thịt tạo lên cảm giác rởn sợ nhưng cũng lý thú như một khoái cảm.

Buồn thật ! chốn rừng sâu âm u lạnh lẽo này, tay mang súng nặng, vai mang bao lô, lưng đeo đầy đạn, xung quanh anh toàn là vật vô tri vô giác, anh biết tâm sự với ai đây ? — Có chăng là tâm sự với gió mưa, với cơn đen, với thác lũ, với ngàn cây, mí buồn. Không tâm sự với những vật trên thì còn tâm sự với ai nữa? — với những người đồng đội ư ! — không thể được họ chán ngán tâm sự buồn, tâm sự gia đình ấm cúng bởi vì họ cực khổ tối ngày còn thì giờ đâu mà nghe. Ngoài công việc họ chỉ biết ăn rồi ngủ cho lại sức, cho tâm hồn thoải mái để làm việc.

Buồn ! buồn ! đời lính buồn như vậy đó em, mưa mãi vẫn không dứt, cây súng đã nặng lại nặng thêm, bao-lô đã nặng gặp nước nó như trĩu xuống người thật là vất vả và cực khổ. Em ơi ! khi trời đẹp, gió khẽ reo, cây lá như hòa những điệu nhạc du dương thế mà anh còn buồn, còn nhớ em huống chi chiều nay lại lạnh, mây lại u ám làm sao anh không buồn được ? Anh nhớ em được ? nhớ con cái nhà cửa, phố xá được ? Càng nhớ nỗi buồn càng gợi trong lòng anh.

Em ơi ! Saigon bây giờ thế nào nhỉ ? Đã 4 tháng nay anh chưa được phép về thăm em, thăm Saigon. Saigon bây giờ còn đẹp đẽ vui nhộn, sầm uất như trước nữa không ? Saigon có còn những vạt áo xanh đỏ tím vàng phất phơ trước gió cùng những xe cộ nối đuôi nhau như mắc cửi trên các đường phố không em ? Những công viên cây cối, hoa lá còn xanh mơn mởn muôn màu muôn sắc cùng những con bướm tràn đầy phấn đẹp, cùng với đàn chim ca hót chạy nhảy dệt những bài ca đầy mộng ước yêu đương không em ? — Những đôi tình nhân những cô nữ sinh, những chàng sinh viên, học sinh còn ngồi dưới gốc cây, trên băng đá trong công viên tỏ niềm sung sướng tin tưởng vào tương lai không em ? Những tửu lầu, nhà hàng, những phòng trà còn tấp nập, đầy khói thuốc cùng nhưng tiếng nhạc vui tươi không em ?

Những tối dài phát thanh còn ca những bản hát dạt dào yêu đương, cùng những bài nhạc dạo duyên của mục tạo đàn như soáy hồn anh vào mộng tuổi trẻ có còn không em ? Đấy ! em xem mới xa Sai thành mà anh đã nhớ nhung nghi ngờ sự đổi thay như thế đó, ước gì được bay về để ngắm nhìn tất cả một lượt cho đỡ nhớ.

Em ơi ! mưa vẫn rơi, gió vẫn thổi cây cối va chạm vào nhau kẽo kẹt, những đàn muỗi quen thuộc sợ mưa không biết ẩn nơi đâu mà không ra kết bạn với anh cho vui. Em ơi ! Lúc này sao nhớ em tệ, nhớ từ dáng đi nhẹ nhàng, cử chỉ nhỏ nhẹ, suối tóc đen huyền ôm sát lấy khuôn mặt, đôi mắt sáng mơ màng để sầu, những nụ cười tươi đẹp cùng tiếng nói nhẹ nhàng như tiếng oanh hót, những cái đó, những sự kiện đó anh quên sao nổi, anh không phải là ca sĩ, là họa sĩ chứ nếu anh là ca sĩ, anh sẽ ca một đoản tình yêu gồm đủ tình tiết trên, hay nếu là họa sĩ anh sẽ vẽ em trong sáng như ngôi sao đêm mơ màng, hiền dịu như dòng sông « Sen » thanh cao độ lượng như tháp « Ép-Phen », vui tươi nhí nhảnh như tiếng hót họa mi buổi sớm mai, vẻ em trông ngóng anh như bồn Do Thái mong về đất tổ, hay như những con đò đêm dốt bạch lạp đợi khách qua sông. Em ơi ! vắng anh, những chiều thứ bảy, những ngày chúa nhựt ai dẫn em dạo phố ? Ai phụ em làm đồ ăn cùng bánh trái ? — vắng anh, ai nâng niu em ? — ai chiều chuộng, khen em đẹp, đảm đang ? — Anh đã khổ, để buồn sầu có lẽ em còn buồn sầu hơn, Nỗi nhớ nhung hai đứa mình thật bao la rộng lớn, nó rộng như đại dương, như rừng thẳm, nó lớn như núi Thái Sơn như vũ trụ, nhớ em chưa dứt, anh lại nhớ đến những bữa cơm chiều ấm cúng, hai đứa mình cùng đứa con trai ngồi quanh mâm cười nói vui vẻ thỉnh thoảng lại liếc mắt nhau như những ánh diện hồi mới quen nhau, ấm cúng, vui vẻ yêu đương đó là hạnh phúc lớn lao sao trời không cho ta hưởng ? Hay trời ghen ghét chúng mình chăng ?

Mưa rơi đã nhỏ hạt, cây súng vẫn nằm gọn gàng trong hai bàn tay, ba lô vẫn bất động trên hai vai, đạn dược vẫn im lìm quanh lưng lúc ấy anh nhớ tới con, tới anh em, họ hàng, tới ông bà nội. Ng lại những vật anh đương giữ, lòng anh reo rực nên một niềm tin với súng đó, đạn đó, ba lô đó, nơi tiền tuyến anh ráng dẹp quân thù, ráng chiến đấu một cách anh dũng để xứng đáng là người trai thế hệ mà cố tạo chiến công để cúi đầu đón nhận vòng hoa chiến thắng, hay được gắn ngôi sao anh dũng bội tinh cho thỏa cái chí ngang dọc sông hồ.

Em ơi ! một ngày nào đó trời đẹp, mây trong gió nhẹ, sóng yên, anh sẽ mang bao lô chiến thắng cùng gót giày phong sương vào ngưỡng cửa giang hai tay ghì em vào lòng anh cùng lúc những đàn bướm đi tìm nhụy tiết tình trong những sắc hoa cùng những tiếng chim ríu rít đầy tình thương đầy sự ấm cúng. Lúc ấy hai đứa mình thênh thang phố phường thăm các công viên, vào các công viên, vào các tửu lầu xem hát, coi cải lương rồi đi dạo dưới ánh trăng sao tâm sự những mẩu truyện khó quên, tỏ niềm nhung nhớ cho vơi cạn, vậy có thể biết bao không ? Niềm nhớ nhung, thương yêu đã vợi, hai đứa mình nấu cơm làm bánh để ngồi vào bàn ăn mà tỏ sự ấm cúng gia đình.

Thôi ! ngày chiến thắng cũng gần kề, em ráng đợi anh, anh ráng lo tròn nhiệm vụ để chóng đem đến kết quả, chúng ta hãy vui lên, hãy ca bản nhạc vui tươi chứ đừng ca cái bản nhạc buồn tẻ cô đơn là « Tristesse » của Chopin kéo anh nào chỉ mà lòng buồn khôn tả.

— Thôi hãy vui lên, hãy vui lên.

— Đừng buồn nữa, đất nước sẽ thanh bình, anh sẽ trở về.

ĐYNH-THẢO-THƯƠNG
(nhóm tha hương)

THƠ

Bài ca ngăn cách

Chiều thương thành phố nghẹn lời
Anh đi bỏ lại ngậm ngùi cho em.
Từ nay gửi trọn ưu phiền
Tháng năm bạn với cao nguyên mà buồn
Nhớ anh từng cánh môi hôn
Từng hơi thở ấm sưởi hồn cho Ly
Bây giờ anh bỏ ra đi
Cao nguyên còn lạnh tình Ly sầu nhiều.
Em về khóc tuổi tình yêu
Nhớ anh qua những buổi chiều mưa giăng.
Và đêm giọng hát âm vang
Bài ca «ngăn cách» dở dang cung buồn.

KHÁNH LY
(Đà Lạt)

Bơ vơ tuổi đời

(Gởi Ly với những kỷ niệm ngày xưa)

Tương lai anh vẫn mịt mù
Hoài trông dĩ vãng bơ vơ tuổi đời
Buồn lên đắng ở trên môi
Lang thang khắp bốn phương trời tìm quên.
Nhưng bi giờ anh nhớ em
Năm đầy cô độc anh thèm tình yêu
Gục đầu thương kỷ niệm nhiều
Tuổi hoang anh với bao nhiêu là buồn !

NGỌC HOÀI PHƯƠNG

Tuổi tình yêu

(Trọn vẹn cho KIM ĐIỀN)

Em mười bảy tuổi biết yêu
Tôi hai mươi mốt đã nhiều đau thương
Độ qua mấy nhịp đoạn trường
Tôi đi tìm mãi tình thương ban đầu
Em mười bảy tuổi biết sầu
Tôi 21 đã nhàu suy tư
Tương lai ngoảnh mặt tạ từ
Cô đơn vây chặt ngục tù tuổi thơ
Em 17 tuổi dại khờ
Tôi 21 bơ vơ chợ đời
Sầu riêng chỉ một mình tôi
Thôi! em đừng để tuổi đời bay đi.

ĐỖ KIM BẰNG
(Nhóm Cô Đơn Châu Đốc)

Làn hương rũ bóng

Dòng Thu Thủy nhuộm xanh mái tóc
Vịnh mắt nàng ánh ngọc lung linh
Hồng tươi đôi má diễm tình
Làn hương rũ bóng tựa cành liễu xanh !

THẠCH LY
(Nhóm Hoa Pensée)

Hoài Mong

Chiều nay tàu nhổ neo
Đi về miền Đô Thị
Tôi cảm thấy bùi ngùi
Nhớ ngày tàu cập bến
Anh Thủy Thủ áo lam
Đến xin bát nước lạnh
Rồi cũng từ ngày ấy
Tôi cảm mến người trai
Chưa một lần quen biết

Nay con tàu tách bến
Để lại khối tình sầu
Hồn tôi như chết lặng
Theo tiếng nổ máy tàu
Tàu đi không trở lại
Tôi vẫn hoài mong đợi
Mà chờ đợi ai đây !

NGÂN HÀ
(Nhóm Hoa Pensée)

GIỚI THIỆU NHÓM « CÔ ĐƠN »

Tháng 9-1963, « Cô đơn » ra đời do một nhóm người trẻ tuổi cô đơn góp sức. Cái cô đơn của nhóm người trẻ tuổi này là do mặc cảm rất lớn với cuộc đời. Chúng tôi cảm thấy cô đơn ngay khi úp mặt vào lòng của những người mẹ hiền và cô đơn ngay cả những lần đối diện với người yêu ! Chúng tôi bi quan ? Đồng ý ! Nhưng cuộc đời có sáng sủa không ? xã hội có tươi đẹp không ? tương lai sa mù của chúng tôi nữa, chờ đợi ngọn hải đăng nào ? Những sự kiện bi thảm này, xui chúng tôi tha thiết với văn nghệ. Làm văn nghệ với tất cả lòng say mê nhiệt thành !

Những suy tư, bất công, đập phá đều thể hiện được ở các đoàn viên của nhóm.

ĐỖ KIM BẰNG : quê hương nơi Tảo sông Đà, học sinh đệ nhất B trường T.K.N. anh có những đoản tác nói về tình yêu buồn, đẹp. Ngoài ra anh còn là lực sĩ của trường với các giải vô địch nhảy cao, xa...

Lộ trình còn dài, chúng tôi lớp người trẻ tuổi cần được sự chỉ giáo của các bậc đàn anh. Vì châm ngôn của nhóm là : «Học hỏi để tiến» Chúng tôi chờ đợi những tâm hồn đồng điệu, những khuôn mặt cô đơn không phân biệt Nam Nữ về họp mặt Nhóm «Cô Đơn» chờ đợi hân hạnh sự góp mặt của các bạn để hoàn thành giai phẩm mùa xuân 64. «Cô Đơn» bắt đầu từ :

Cô THƯƠNG HOÀI DIỆP : Còn có biệt hiệu Trương Chi, con người nhạy cảm, có nỗi buồn miên trường, thích đi trong mưa. Thơ đăng nhiều trên các tuần san, đặc san, nhật báo. Làm thơ, chuyện ngắn... dự định xuất bản thi phẩm đầu tay « Vùng Sương Mù ».

Ngoài ra, nhóm còn được sự cộng tác của các thi hữu 4 phương :

HOÀI, HUY THÔNG, YẾN HƯƠNG, THANH TRÚC, DUY MINH, MẠNH TƯỜNG, DIỄM TRANG, HOÀI DIỆP, THƯƠNG QUYÊN.

Giai phẩm mùa xuân đang chờ sự góp mặt của các bạn Hãy liên lạc về gấp.

THƯƠNG HOÀI DIỆP
14/5 Thủ khoa Huân 14/5
Châu Đốc

NGƯỜI ĐÀN BÀ quyền thế

Nguyên tác của PEARL S. BUCK
BÙI-NGỌC dịch

— 50 —

CHƯƠNG THỨ HAI

TỪ HY

ĐOẠN THỨ MƯỜI

Nhớ tới người xưa.

Trước đây nàng tiếp Dương Lự trong nơi thâm kín, giờ đây Từ Hy tiếp chàng giữa các bà phụ cận. Ngồi thành thơi trên ngai vàng, nàng chờ đợi Dương Lự tới. Nàng luôn tỏ ra sẽ sang trọng, uy nghi. Trên tường treo đầy những họa phẩm. Đằng sau ngai vàng là một bình phong bằng thạch cao hoa. Hai bên phải và trái là những bình sứ đựng hoa nở. Con chó nhỏ của nàng đang đùa đôn với bốn con mèo trắng con trên sàn nhà, và đây là người đàn bà trong tước hiệu Hoàng Hậu. Từ Hy, trong cảnh huy hoàng ấy, cười thích thú với những con vật của nàng, nàng vui thú đến độ bước xuống ngai vàng đùa với chúng. Trong khi đó, nàng nghe thấy tiếng chân của người hoạn quan theo sau là một tiếng chân đều đều quen thuộc, nàng cột trở lại ngai vàng, lấy lại vẻ trang nghiêm, trong khi các bà phụ cận khẽ mỉm cười sau tà áo.

Một nàng cai nghiêm, làm mới từ tốn, nhưng đôi mắt to của nàng sáng lên khi thấy Dương Lự bước qua thăm nhà nhà. Chàng trong y phục cận vệ áo xa tanh đỏ chói và quần lụa trắng. Chàng bước chín bước về phía trước, đầu không ngẩng lên nhìn nàng, rồi quì xuống. Trước khi cúi đầu, chàng khẽ liếc mắt nhìn người mà chàng hằng yêu mến.

Từ Hy nói giọng lanh lảnh :

— Chào anh, đã lâu chúng ta không gặp nhau.

Chàng vẫn quì, đáp :

— Thưa ngài, đã lâu rồi.

Từ trên ngai vàng, nàng cúi nhìn xuống phía chàng, nàng nhếch mép cười :

— Ta có một việc muốn bàn hỏi với anh nên cho gọi anh tới đây.

— Thưa ngài, xin vâng lời ngài truyền !

Nàng nói tiếp :

— Em gái ta đã đến tuổi lấy chồng. Anh còn nhớ con nhỏ ấy không nhỉ ? con nhỏ nghịch ngợm và láu lỉnh ấy !

Chàng đáp, đầu vẫn cúi :

— Thưa ngài vâng, tôi nhớ tất cả.

Từ Hy hiểu một nghĩa thầm kín trong những lời nói ấy và cố dấu trong lòng. Nàng lại tiếp :

— Bây giờ em ta nó muốn lấy chồng. Nó đã lớn rồi. Trông nó mảnh khảnh và cũng khá xinh đẹp, lông mày đẹp nó tốt giống ta.

Tới đây, nàng dừng lại và đưa tay dụng lên lông mày hình lá liễu, rồi tiếp :

— Ta đã hứa kén cho nó một công tử, nhưng công tử nào được, anh ? kể cho ta nghe các công tử xem.

Chàng đáp, đến đo :

— Thưa ngài, sao tôi có thể biết các công tử rõ hơn ngài ?

Nàng nói :

— Anh biết họ vì anh biết một chuyện mà. Tôi dám nói là tất cả những lời bàn ra tán vào trong hoàng cung, anh cũng biết nữa.

Nàng dừng lại cho chàng đáp, và nghe thái độ của các bà phụ cận, nàng quay về phía họ rồi truyền :

— Thôi tất cả ra ngoài. Các người thấy anh ấy không thể nói trước mặt các người. Anh ấy biết rằng các người sẽ học lại và đi nói khắp nơi thì phiền. Thôi lui cả ra. Để mình ta với anh ấy.

Tất cả bỏ đi ra, giống như những con bướm sợ hãi. Khi họ đã đi khỏi, nàng cười và bước xuống khỏi ngai. Chàng vẫn không dụng đậy, nàng cúi xuống và lắc vai chàng :

— Đứng dậy, anh. Không có ai gần tôi mà trông thấy đâu, trừ tên hoạn quan của tôi. Hắn là cái gì ? chẳng hơn gì cái bàn, cái ghế kia ?

Chàng đứng dậy miễn cưỡng và vẫn đứng xa, khẽ nói :

— Tôi sợ bất cứ một hoạn quan nào.

Nàng nói :

— Tên hoạn quan của tôi. Nếu hắn làm phản, tôi ra lệnh cắt đầu dễ dàng như cắt đầu một con ruồi.

Nàng lại nói :

— Ngồi xuống cái ghế cẩm thạch kia. Và tôi ngồi đây quãng cách xa đủ chưa ? Anh không cần sợ tôi. Tôi nhớ lại tôi phải xử tốt với anh. Tại sao ? tôi đã được cái tôi muốn con trai tôi, vị kế vị !

Chàng hạ thấp giọng nói :

— Chớ, khẽ chứ !

Nàng ngước mắt nhìn chàng rất hồn nhiên, hỏi lại :

— Chọn công tử nào cho em gái tôi đây ?

Ngồi vào mép ghế nàng đã chỉ, chàng suy nghĩ, rồi nàng lại hỏi :

— Trong bầy anh em của đức vua, tôi nên chọn người nào cho em gái tôi ?

Dương Lự giọng cả quyết đáp :

— Để cần ấy làm cung phi không tiện.

Nàng mở to mắt nhìn chàng :

— Tại sao thế ? tôi chẳng là cung phi cho tới khi sinh hạ được con trai sao ?

Chàng đáp :

— Đối với Đức vua, bây giờ cô đã là Hoàng Hậu. Em một hoàng hậu không thể là cung phi được, dù là cung phi của một công tử.

Nàng nói :

— Tôi phải chọn công tử thứ Bảy. Vì chỉ có ông ấy là chưa vợ. Ông ấy xấu trai đấy ; mới để xuống, đốt mặt nhỏ đầy và bộ mặt trịnh trọng tự đắc ! Tôi chắc là em tôi không yêu cái vẻ đẹp bề ngoài cũng như tôi vậy.

Nàng khẽ nhìn chàng, chàng quay mặt đi, nói :

— Một công tử Chương không đến nỗi xấu đâu.

Nàng đáp lại như chế diễu :

— Ồ, anh cho điều ấy quan hệ sao ? ở một công tử ? điều ấy không đủ để là một công tử sao ?

Chàng không hề biết sự chế diễu của nàng :

— Tôi tưởng không đủ.

Nàng nhấn vai :

— Này, anh, nếu anh ưng ý công tử Chương, tôi sẽ chọn ông ấy và gửi thư về cho mẹ tôi.

Đột nhiên nàng bực mình về sự khó tính của chàng đối với nàng, nàng đứng lên để chứng tỏ câu chuyện đã kết thúc, rồi dừng lại nói không hề đắn đo :

— Còn anh, tôi tưởng bây giờ cũng nên lấy vợ đi chứ ?

Chàng ngẩng đầu lên và đứng cao lớn trước mặt nàng :

— Cô biết là tôi không lấy vợ được.

Nàng nạn nào :

— Nhưng anh phải lấy.

Một niềm sung sướng đột nhiên làm nàng tỏ nên nhu mì và trẻ trung nàng lại nói :

— Tôi muốn anh lấy vợ đi.

— Không thể được.

(Còn nữa)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Giáo-Hội Phật-Giáo V.N. Thống-Nhứt

SAIGON, ngày 10 tháng 10 năm 1964

Thiệp mời dự lễ Nhập-Tự

Kính gửi Quí Vị Thập Phương Phật Tử Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính thưa Quí Liệt Vị.

Tại Chùa Long Vĩnh số 394 đường Trương minh Giảng Saigon, chúng tôi sẽ làm lễ Nhập tự, ngày 6,7 và 8 tháng 9 năm Giáp Tý(tức ngày 11-12 và 13-10-1964) lâm lễ nhập tự, chứng thực tụng kinh Pháp Hoa để cầu nguyện cho Thế giới Hòa Bình Quốc Gia thịnh vượng.

Vậy những ngày kể trên, chúng tôi trân trọng kính mời quí vị thập phương thiện tín hãy thành tâm đến chứng kiến Lễ Phật trọng thành để cùng chung hưởng phước lành.

Nay kính mời,

TRỤ TRÌ

Sa môn THÍCH-THANH-ĐẶNG

VIỆT - NAM CỘNG - HÒA

BỘ CÔNG-CHÁNH và GIAO-THÔNG

NHA TỔNG GIÁM-ĐỐC KIẾN-THIẾT VÀ THIẾT-KẾ ĐÔ-THỊ

BAN DOANH-LÝ KIẾN-THIẾT

THÔNG-CÁO

BAN DOANH-LÝ KIẾN-THIẾT trân-trọng yêu-cầu những vị chủ thuyền sắp nhà tại Cư-Xá PHU-LÂM • A • và • B • đến BAN DOANH-LÝ KIẾN-THIẾT (đối đường Phan-thanh-Giản, Saigon) kể từ ngày 10-10-1964, để đóng một phần tư (1/4) giá tiền nhà và ký hợp đồng thuê mua nhà.

Xin tuân-thủ :

a) Giấy công chứng hoặc Tờ khai gia-đình để chứng-minh số con dưới 21 tuổi để ghi trong đơn mua nhà và để có giấy khai-sinh kèm theo đơn xin mua thêm (công-chức và quân-nhân có giấy chứng-chỉ lương-bổng được miễn thứ-thực cấp).

b) Giấy của TỔNG NHA THUẾ-VỤ chứng-nhận (chẳng cần như vậy) không làm nghề-nghiệp thứ 2 cần nhà như-vậy Đô-Thành và Vùng như-vậy.

c) Giấy của cơ-quan Hành-Chính chứng-nhận chưa được cấp nhà hoặc cấp nhà, nếu người được cấp nhà thuộc Phân-ngạch hèn-hoạn.

Yêu-kỳ quí Vị được nhà thành-khẩn hoặc cơ đại-diện đến tại 2 Cư-xá nói trên vào ngày 20-10-1964, hồi 7 giờ 30, để nhận nhà khóa và nhà.

Saigon, ngày 7 tháng 10 năm 1964

ỦY-VIÊN DOANH-LÝ KIẾN-THIẾT

TRẦN-VĂN-KHOA

Tạm đình chỉ

(Tiếp theo trang 1)

Vụ phòng Phú Thọ tạm thời đình chỉ :

Thẻ tường Chính phủ đã ban hành Sắc lệnh số 215-NV ngày 9-10-64, ngưỡng nào như sau :

ĐIỀU 1. — Nay tạm đình chỉ việc thi nhiệm cuộc bầu cử các Hội đồng Nhân dân tỉnh Thừa Thiên và Thị xã trước kia định vào ngày 4 tháng 10 năm 1964 (âm lịch) và ấn định lại ngày 10 năm 1964 (âm lịch).

Ngày bầu cử sẽ được ấn định lại do Nghị định của Tổng trưởng Nội Vụ với sự thỏa thuận của Chánh phủ.

• ĐIỀU 2. — Các phó Thủ tướng Tổng trưởng, Bộ Trưởng Tổng ủy, Đặc ủy Phủ tổng thống, chiếu chỉ, lãnh thi hành sắc luật này.

Sắc lệnh này có hiệu lực công bố theo thể tục khẩn cấp.

HIỆP THEO 7 TRANG 1

— Công bình giải quyết những vụ tồn đọng phức tạp về hình sự mình Trung.

— Thành lập Tòa án Quân sự thường xuyên tại Quân khu 1 và Quân khu 2.

Sang, chúng tôi thấy *tình* có thêm *tự-tự* phân chia Trung-phần thành *hai* khu vực *hành-chính* để *tiện* lợi *hơn* cho *việc* điều *hành* và *thi-hành* *chính-sách* *Phủ*.

Kính mong lời thành cầu nay của chúng tôi được đến tận tay Trung Tướng Tổng Tư lệnh.

Kính chào Trung Tướng Tổng Tư lệnh và toàn thể Quí vị trong quốc-dân sự thông-cảm.

Thay mặt

Ban Chấp Hành Tổng Bộ Tăng Misa

Chủ Tịch Chi Bộ Cao Miên

Ký tên : THÍCH THIỆN TÂM

SÁN SƠ MÍT

(sán)

Đi cầu thường có lỗ nhỏ phun, những con trùng nhỏ xíu nữa, chậm chậm chui vào hậu-môn, gây đau, ra nổ hòn trắng. Dùng ĐẠI BỔ CHÂN ÂM THANH XA chữa rất.

TÀ LỴ

Đi cầu ra nước, ra bọt, sống phân ra quần ra đêm, uống TÀ LỴ HOÀN THANH XA (Mười chữ thôi). Thấy kiến hiệu.

Nhà thuốc

THANH-XA

26 Ngô Tùng Châu Saigon cửa trục 2 Cư Xá Vĩ

Cần vài thợ Ký khắp nơi, thể lệ đề dàng, hoa hồng hậu.

K.N. BÝT số 632 18-12-63

RAO VẶT

TÌM CON

TỶ tự DƯƠNG NHỰT KIỀM con ở đâu tới về gấp cho dượng tìm con, con không về bà sẽ từ con. Đầu tích : có tật tay và đầu mũ ở bụng.

Chú Dương Văn Nữ.

Xã Tân thuận Đông chợ số 5101 Tới không khai trách nhiệm ai chứa chấp con tôi trong nhà.

TƯỚNG SỐ

Thanh-Nhàn

Tinh, Tài, Danh, Mạng, Tai nạn. Được cầu cho Đương sinh